

1. čítanie: Ez 18,25-28

Prorok Ezechiel bol jedným z najvýznamnejších prorokov v babylonskom zajatí. Jeho účinkovanie a prorocké výroky je potrebné spájať s obnovou národa. Úryvok z Ezechielovho proroctva je súčasťou veľkého celku prorokových úvah o Božej spravodlivosti voči človekovi. Ide o otázku pripočítateľnosti zásluh za ľudské skutky. Rozhodnutie Božej spravodlivosti je také, že človek by mal vo svojom vzťahu k Bohu ustavične rásť, a nie odvracať sa. Odvrátením sa od Boha premárni všetko dobré, čo dovtedy vykonal a stratí nárok na Božiu odmenu. Na druhej strane však prorok v mene Božej autority vysoko oceňuje, keď sa niekto odvráti od svojich nepravostí a koná spravodlivo. Vtedy sa mu prepáčia aj predchádzajúce hriechy a bude žiť.

Text nám teda hovorí, že dobrý človek sa veľmi rýchlo môže zmeniť na zlého a zlý na dobrého. Všetko závisí od posledného stanoviska, ktoré človek zaujme.

2. čítanie: Flp 2,1-11

V druhom čítaní je dojímavá úvodná výzva apoštola Pavla: *... ak jestvuje nejaká útecha... tak dovrieťte moju radosť.* Za týmto hneď nasleduje oslava Boha, ktorý sa v Ježišovi Kristovi ponížil až na smrť na kríži. Pavol tu prednáša jeden z kristologických hymnov, ktoré boli asi súčasťou liturgie prvotnej Cirkvi.

V tomto kristologickom hymne sa ukazuje Ježišov vzťah dokonalej poslušnosti voči Otcovi a vzťah dokonalej lásky k nám. Táto Ježišova cesta sa má stať aj našou cestou. Hlavnou ozdobou všetkých oslávených duší je pokora. Ježiš nám ju ukázal na svojom príklade najdokonalejšie. My v našom živote máme množstvo vzorov v Ježišovi Kristovi a v svätých. Spolu s nimi môžeme vyznávať: *Ježiš Kristus je Pán! ... Na slávu Boha Otca.*

Evanjelium: Mt 21,28-32

Témou evanjeliového úryvku je podobenstvo o dvoch synoch. Je to krátke podobenstvo, ale veľmi bohaté na obsah. Ten je vo vlastnom zmysle formulovaný priamo v rámci výkladu tohto podobenstva: *mýtnici a neviestky vás predchádzajú do Božieho kráľovstva...* V tomto pohľade dostáva určitý výklad aj dnešné prvé čítanie z Ezechielovho proroctva. Toto všetko nás má motivovať k tomu, aby sme sa s veľkou dôslednosťou usilovali získať Božiu milosť a vytrvať v dobrom až do konca.

Kresťanskí autori, najmä v prvých kresťanských storočiach, radi vysvetľovali toto podobenstvo alegorickým spôsobom. To znamená, že v dvoch bratoch videli pohanov a židov. Bol to značne polemický výklad, ktorý chcel v dobrom zmysle provokovať hebrejský ľud k prijatiu Krista ako Vykupiteľa celého ľudského pokolenia. Vidíme však, že vlastným cieľom Ježiša Krista bolo porovnať morálku veľkňazov a starších na jednej strane a morálku mýtnikov a hriešnikov na druhej strane. Prví, totiž veľkňazi a starší, sa ukazovali pred ľuďmi

Komentár k biblickým čítaniam – Dvadsaťa šiesta nedeľa v
cezročnom období „A“

ako dokonalí a vždy pripravení plniť Božiu vôľu, ale boli to iba pokrytecké gestá. Keď bolo treba naozaj ísť a pracovať do vinice, do ktorej pozýval Ježiš, vtedy zlyhali. Ale mýtnici a hriešnici uverili aj Jánovi, aj Ježišovi.

Ježiš Kristus je pre nás aj vzorom úprimnosti v prístupe k Otcovi. On si nenárokoval, aby bol nazývaný Bohom, hoci ním bol. Páčil sa mu titul *Syn človeka*, čo je semitizmus a znamená jednoducho *človek*. *Uponížil sa, a preto ho Boh povýšil...* Takúto úprimnosť by sme mali aj my praktizovať. Staneme sa takto hodnovernejší pre svet a pre ľudí tohto sveta. V konečnom dôsledku prispejeme k ochote ľudí našich čias pracovať v Pánovej vinici na šírení Božieho kráľovstva.

Mons. Anton Tyrol

Publikované v spolupráci s [Katolíckym biblickým dielom na Slovensku](#).

Foto: Matúš Puškáš

The post [Komentár k biblickým čítaniam – Dvadsaťa šiesta nedeľa v cezročnom období „A“](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)